

Oda ık¹ Vergi Mükellefiyetine İlişkin Özellik Arz
Eden Hususlar²

Selçuk Buyruko lu³

MAKALE B LG S

Gönderim Tarihi

31.08.2018

Makale Kabul Tarihi

11.10.2018

Anahtar Kelimeler

Oda ık Vergi Mükellefi

Kira Sözleşmesi

Hukuki Yapımlar

Keywords

Roommate Taxpayer

Lease Agreement

Legal Sanctions.

Orcid No

0000-0003-4335-1575

Özet

Kamu gelirleri içerisinde en önemli paya sahip olan vergiler devlet ve mükellefler arasındaki ilişki sonucunda hazineye intikal etmektedir. Mükelleflerin gelir, harcama ve servet faaliyetlerini gerçekleştirilmesi sonucunda vergiyi doğuran olay meydana gelecek ve vergilendirme süreci başlayacaktır. Bu süreçte vergiyi nihai olarak tahsil edecek olan taraf devlet iken, üzerine vergi borcu terettüp eden gerçek veya tüzel kişiler ise mükellef olacaktır. Vergilerin hazineye intikalinde mükellefler kanuni, fiili veya aracı mükellef olarak etkin bir rol üstlenecektir. Son zamanlarda aynı iş yerinde birden fazla mükellefin faaliyette bulunması neticesinde ortaya çıkan oda ık vergi mükellefiyeti de vergi mevzuatı açısından farklılık arz etmektedir. Böyle bir durumda aynı iş yerinde birden fazla mükellefin faaliyette bulunup bulunamayacağı, iş yerine ilişkin kira sözleşmesinin niteliği ve gerek vergisel gerekse diğer kamu yaptırımlarının ne şekilde cereyan edeceği tartışılmalıdır. Bu çalışmada, oda ık vergi mükellefiyeti kavramına, aynı iş yerinde bulunan mükellefler arasındaki kira sözleşmesinin hukuki niteliğine ve aynı iş yerindeki birbirinden bağımsız mükelleflerin adına düzenlenecek yaptırımların diğer mükellefini ne şekilde etkileyeceğine yer verilecektir.

Abstract

Taxes, which have the most important share in public revenues, are transferred to the Treasury as a result of the relationship between the government and taxpayers. As a result of taxpayers' realization of income, expenditure and wealth activities, the tax-generating event would occur, and the taxation process would commence. In this process, the party who ultimately collects the tax is the government, while the real or legal entities who incur tax liability are the taxpayers. Taxpayers would play an effective role either as the legal, the real or the intermediary taxpayers. The concept of roommate tax liability, which emerged recently as a result of the activities of more than one taxpayer in the same workplace, also differs regarding tax legislation. In such a case, the question of whether or not more than one taxpayer can be active in the same workplace, the nature of the lease agreement for the workplace and the way in which both public tax and other public sanctions would occur are discussed. In this study, the concept of roommate tax liability, the legal quality of the lease agreement among the taxpayers in the same workplace and the extent to which the other taxpayers would be affected by the sanctions to be arranged in the name of independent taxpayers in the same workplace are considered.

¹ Oda ık, "aynı odada oturanlardan her biri" anlamına gelmektedir (Mehmet Ali Akay, Türkçe Sözlük, T.D.K. Yayınları, Sayı: 175, Ankara: Yeni Matbaa, 1959, s.590. Oda ık kelimesinin benzer anlamları için ayrıca, "D. Mehmet Doğan, Büyük Türkçe Sözlük, 10 Baskı, İstanbul: Ülke Yayın Haber Tic. Ltd. ti, 1994, s.855." ve "Nijat Özön, Büyük Dil Kılavuzu, Gözden geçirilmiş ve Geniletilmiş 4. Basım, İstanbul: Yapı Kredi Yayınları Ltd. ti, 1995, s. 595" incelenebilir.

² Bu çalışmada, 4-5 Mayıs 2018 tarihlerinde Adana/Türkiye'de düzenlenen olan II. Uluslararası Multidisipliner Çalışmaları Kongresinde aynı başlıkla sunulmuş olan bildirinin gözden geçirilmiş halidir.

³ Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, İktisadi İdari Bilimler Fakültesi, Maliye Bölümü, selcuk349@hotmail.com

1. Giri

Serbest piyasa ekonomisinde, girişimciler belirli bir iş yerine tabi olarak faaliyet göstermeye çalışmaktadır. Vergi idareleri açısından mükelleflerin belirli bir iş yerlerinin olması birçok açıdan önem arz etmektedir. Mükellefe yapılacak olan tebligatların kendilerine zamanında ulaşması, vergi sürecinin sağlıklı işlenmesinden, yargı sürecinin işleyişine, cezalarda indirim, piyasa manlık ve ıslah gibi bir takım barışçıl müesseselere başvurularına kadar etki göstermektedir. Bazı durumlarda ise, aynı iş yerinde birbirinden farklı alanlarda faaliyet gösteren mükellefler bulunmaktadır. Ancak bazen vergi idareleri aynı iş yerinde faaliyet göstermek isteyen mükelleflere mükellefin iş ve bazılarını ile ilgili iş ve bazılarını yoklamasını düzenlememektedir. Oysaki aynı adreste duruma göre iki mükellef veya daha fazla mükellefin faaliyette bulunması olasıdır. Nitekim vergi kanunları açısından bu durumu engelleyici bir hüküm bulunmamaktadır. Bu çalışmada öncelikle aynı iş yerinde faaliyet gösteren mükelleflerden iş yerine sonradan dahil olan oda içi vergi mükellefi kavramına değinilecektir. Sonrasında ise, aynı iş yerinde faaliyet gösteren mükellefler arasındaki kira sözleşmelerinin ekline ve 1997 yılında aynı iş yerinde birbirinden bağımsız faaliyet gösteren mükelleflerden herhangi birisinin iş yeri kapatma cezası alması durumunda nasıl bir yol izlendiğine değinilecektir.

2. Oda içi Vergi Mükellefi

Vergi mükelleflerinin aynı iş yerinde faaliyette bulunup bulunamamaları hususu oda içi vergi mükellefiyeti kavramını ortaya çıkarmıştır. Buna göre, ayrı ayrı mükelleflerin aynı adreste vergi kaydı açtırarak faaliyette bulunabilmesi o iş yerindeki sonradan vergi kaydı açılan mükellefin oda içi vergi mükellefi olarak adlandırılmasına imkan tanımaktadır. Bu hususta, Maliye Bakanlığı'nın 19.07.2012 tarih ve B.07.1.G B.4.20.15.02-105[156-2012/1]-451 sayılı özelge metni aşağıdaki gibidir;

"... Bilindiği üzere; iş yeri, 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 156 nci maddesinde, "Ticari, sınai, zirai ve mesleki faaliyette iş yeri; mağaza, yazıhane, idarehane, muayenehane, imalathane, fabrika, depo, otel, kahvehane, eğlence ve spor yerleri, tarla, bahçe, çiftlik, hayvancılık tesisleri, dalyan ve voli mahalleri, madenler, taş ocakları, inşaat antiyeleri, vapur büfeleri gibi ticari, sınai zirai veya mesleki bir faaliyetin icrasına tahsis edilen veya bu faaliyetlerde kullanılan yerdir." olarak tanımlanmıştır.

Bu hükme göre, mükelleflerin ticari, sınai ve zirai faaliyetlerini yaptıkları yerlerin i yeri özelli ini ta ıyabilmesi için bu yerlerin "faaliyetin icrasına tahsis edilmesi" veya "faaliyetin icra edildi i yer olma" özelliklerini ta ıması esastır.

Öte yandan, vergi mevzuatımızda herhangi bir i yerinde birden fazla mükellefin faaliyet göstermelerini engelleyici bir hükmün yer almaması sebebiyle mükellefiyet tesisini engelleyici bir unsur bulunmamaktadır...”

Özelge metninde, oda ık vergi mükellefiyetinin varlı ı açısından i yeri kavramının tanımına de inilmi tir. Özellikle “i yerinin faaliyetin icrasının mümkün olması” ve “faaliyetin icra edildi i yer olması” hususlarına vurgu yapılmı tir. Yani, avukat olarak faaliyette bulunmak isteyen mükellef A, avukatlık faaliyetini icra etmek için kiraladı ı yerde faaliyet göstermelidir. Ancak, daha sonradan, mükellef B’nin aynı i yerinin farklı bir odasını doktorluk faaliyetini icra etmek için kullanmak istemesi durumunda mükellef B oda ık vergi mükellefi olacaktır.

Oda ık vergi mükellefiyetinin varlı ı ile ilgili vergi mevzuatımız açısından herhangi bir engelleyici hükmün yer almamasına kar ın, kimi zaman vergi idareleri tarafından bu uygulama geri çevrililmektedir (Alpaslan, 2013). Bu durumun temel gerekçesi, vergi idarelerinin mükellefin aynı adreste ba ka bir mükellefin i e ba laması ile ilgili i e ba lama yoklamasını düzenlememesidir. Oysaki, VUK’un 153-170 inci maddelerine göre, mükelleflerin i e ba lamalarını vergi dairesine 10 gün içerisinde bildirmesi durumunda herhangi bir sorun olu mayacaktır. Hatta, gerçek ki ilerde i e ba lama bildirimleri, i e ba lama tarihinden itibaren 10 gün içinde kendilerince yapabilece i gibi 1136 sayılı Avukatlık Kanununa göre ruhsat almı avukatlar veya 3568 sayılı kanuna göre yetki almı meslek mensuplarınca da ilgili vergi dairesine yapılabilecektir. Ticaret sicil memurluklarından irket kuran mükellefler yönünden ise i e ba lama 10 gün içerisinde ticaret sicil memurlu unca yerine getirilecektir. Süresinde yapılmayan bildirimler ise, oda ık vergi mükellefiyetinin varlı ına tesir etmeyecek sadece birinci derece usulsüzlük cezasının do masına sebep olacaktır (Tosuner ve Arıkan, 2016:173-174).

3. Oda ık Vergi Mükellefiyetine li kin Özellikli Hususlar

Mevzuat anlamında ilgili kanunlara göre herhangi bir sorun olu turmayan oda ık vergi mükellefiyetinin uygulanmasında bir takım sorunlar ortaya çıkmı ve Maliye Bakanlı ı zaman

zaman açıklayıcı metinler (özeltge vb.) yardımcıyla bu sorunları çöztmede yol gösterici olmu tur. Bu sorunların ba ında üç taraflı olan kira sözleşmesinin ekli (aslı kira ve alt kira sözleşmesi) ve aynı i yerinde faaliyet gösteren iki farklı mükelleften birisinin i yeri kapatma cezası alması durumunda nasıl bir yol izlenece i yer almaktadır.

3.1. Oda ık Vergi Mükellefiyetinde Kira Sözleşmesi

Oda ık vergi mükellefiyetinde asıl kira sözleşmesi ve alt kira sözleşmesi üç taraftan oluşur. Bunlar, kiralayan, kiracı ve alt kiracıdır. Asıl kira sözleşmesinde, kiracı sıfatına sahip olan taraf, alt kira sözleşmesinde kiralayan rolünü üstlenmektedir (Yücer, 2008:800). Tablo 1’de asıl ve alt kira sözleşmesinin tarafları tematik olarak gösterilmiştir.

Tablo1: Asıl ve Alt Kira Sözleşmesinin Tarafları

Asıl Kira Sözleşmesi	Alt Kira Sözleşmesi
Kiralayan – yeri Sahibi (Malik) (1. Ki i)	Kiralayan (Asıl Kira Sözleşmesindeki Kiracı)
Kiracı (2. Ki i)	Kiracı (Oda ık Vergi Mükellefi) (3. Ki i)

Kaynak: Yazar tarafından oluşturulmu tur.

6098 sayılı Türk Borçlar Kanun’un 322 inci ve 323 üncü maddelerine göre, kiracı, kiraya verene zarar verecek bir de i ikli e yol açmamak ko uluyla, kiralananı tamamen veya kısmen ba kasına kiraya verebilece i gibi, kullanım hakkını da ba kasına devir edebilir. Kiracı, kiraya verenin yazılı rızasını almadıkça, kira ili kisini ba kasına devredemez. Kiraya veren, i yeri kiralalarında haklı sebep olmadıkça bu rızayı vermektan kaçınamaz.

6098 sayılı Türk Borçlar Kanun’da kira sözleşmesine konu olan bir malın mülkiyetinin, sözleşmenin devamı sırasında üçüncü bir ki iye geçmesi veya üçüncü ki iye, kiracının hakkını etkileyen aynı bir hak tanınması halinde üçüncü ki inin sözleşmenin tarafı haline gelece i esası kabul edilmiştir (Ertu rul, 2014: 545). Kira sözleşmesinde ise, asıl kira sözleşmesinden alt kira sözleşmesine geçi olacaktır. Yani kiralanan üzerindeki yeni hak sahibi asıl kira sözleşmesindeki kiracıdır.

Borçlar Kanunu’ndaki “Kiracı, kiralayana bir zarar vermemek ko uluyla kiralananı bir ba kasına kiraya verebilir.” ibaresinden yola çıkarak kiralananın alt kiracı tarafından da bir ba kasına kiralanabilece i, ba ka bir deyi le alt kiranın birden fazla yapılmasının caiz olaca ı ortaya konulmaktadır (Nokay, 2007:27).

Alt kira sözleşmesinde kiralayan ve kiracı (oda ik vergi mükellefi) asıl kira sözleşmesinden bağımsız bir sözleşme¹ yapmak suretiyle yeni bir sözleşmeye tabi olacaklardır. Borçlar Kanununun 323 üncü maddesindeki “*Kullanıma elverişli bulunduruldu u sürece kiralanan, kiracının kendisinden kaynaklanan bir sebeple kullanılmasa veya sınırlı olarak kullanılabilir kiracı, kira bedelini ödemekle yükümlüdür*” ibaresi gereğince alt kiracı sözleşmede yer alan kira bedelini ödemekle yükümlü olacaktır. Kiracının kira bedeli ve yan giderleri ödeme borcunu yerine getirmemesi durumunda kiraya veren, Türk Borçlar Kanunu’nun 362 inci maddesinde belirtilen özel temerrüt düzeni gereğince sözleşmeyi feshedebilecektir. Kiracının kira bedeli ve yan giderleri ödeme borcunda temerrüde düşmesinin diğer bir önemli sonucu ise, kiraya veren açısından teminat ilmi gören hapis (rehin) hakkıdır (Yılmaz, 1993:3075-3076).

Borçlar Kanununun 316 inci maddesinde, “*Kiracı, kiralananı, sözleşmeye uygun olarak özenle kullanmak ve kiralananın bulunduğu u ta inmazda oturan kişiler ile komşulara gerekli saygıyı göstermekle yükümlüdür. Kiracının bu yükümlülüğüne aykırı davranması durumunda kiraya veren, konut ve çatılı ilmi yeri kirasında, en az otuz gün süre vererek, aykırılığın giderilmesi, aksi takdirde sözleşmeyi feshedeceğ i konusunda yazılı bir ihtarda bulunur.*” ibaresine yer verilmektedir. Bu ibare gereğince (Yücer, 2008:805);

- Alt kiracı kiralananı sözleşmeye uygun biçimde kullanmaması durumunda meydana gelen zararlardan dolayı, **kiracıya karlı** alt kira sözleşmesine aykırı davranmaktan ötürü, **kiralayana karlı** ise asıl kira sözleşmesine aykırı davranmaktan ötürü sorumlu olur.
- Kiralayan, mülkiyet hakkının kendisine tanıdığı yetkilerin himayesi amacıyla, alt kira sözleşmesine taraf olamamasına rağmen, alt kiracıya doğrudan talep hakkına sahiptir.

3.2. Oda ik Vergi Mükellefiyetinde İleri Kapatma Cezası

İleri kapatma cezasının mükellefler üzerinde daha çok psikolojik etki yapacağı düşünülmüşüncesiyle 01.01.1986 tarihinden itibaren uygulanmak üzere, 3239 sayılı kanununun 27 inci maddesiyle VUK’na mükerrer 354 üncü madde ile eklenerek vergi sistemimize dahil edilmiştir (Gerçek, 1999: 123). Vergi Usul Kanunu’nun “Usulsüzlük” cezalarına ait hükümleri içeren bölümünde yer alan “İleri Kapatma Cezası”nın uygulamasındaki amaç, belge düzenine uymama konusunda ısrarcı olan mükelleflerin, bu davranışlarından vazgeçirilerek belge düzenine

¹ Asıl kira sözleşmesinden bağımsız bir sözleşme yapılabilmesinin dayanağını “sözleşme serbestisi ilkesi” olmaktadır.

uymalarını sağlamaktır. Bu şekilde mükelleflerin belge düzenine uyması sağlanarak vergi kayıp ve kaçaklarının önlenmesi amaçlanmaktadır (Yıldız ve Koçak, 2002:95).

Ancak işyeri kapatma cezası uygulaması 2004 yılında yürürlükten kaldırılmıştır. Çalışma mevzuatı ile ilgili olarak 1997 yılında yayınlanan bir özelge ile aynı işyerinde birden fazla çalışan olması durumunda, çalışanlardan birisinin işyeri kapatma cezası alması durumunda diğer mükellefe nasıl bir uygulama yapılacağı sorusunun cevabına yer verilmiştir.

Bu husus ile alakalı olarak Maliye Bakanlığı'nın 30.06.1997 tarih ve B.07.0.GEL.0.30/3026-354-438/27160 sayılı özelge metni aşağıdaki gibidir;

“....

işyeri kapatma cezası uygulanmak üzere mükellefin işyerine gidildiğinde aynı adreste aynı işyerinde başka bir şirketin daha faaliyette bulunduğu tespit edildiğinden işyeri kapatma cezası uygulanamamıştır.

Bunun üzerine de aynı işyerinde birden fazla mükellefin faaliyette bulunması halinde işyeri kapatma cezasının ne şekilde uygulanacağı bildirilmesi istemiyle konu Bakanlığımıza intikal ettirilmiştir.

...

Ancak, aynı işyerinin birden fazla mükelleflere ait işletmeler tarafından paylaşıldığı ve işyerinin kapatılmasının cezaya muhatap olmayan mükelleflerin faaliyetinin de engellenmesi sonucu doğurduğu hallerde işyerinin kapatılmaması; yalnızca Vergi Usul Kanununun 353/5 inci maddesine göre özel usulsüzlük cezası kesilmesi gerekmektedir.

...

Diğer taraftan, aynı işyerinde faaliyet göstermekle beraber, belge düzenine uymadığı tespit edilen Limited şirketi ile Limited şirketi'nin faaliyet gösterdikleri bölümlerin birbirinden ayrılmasının mümkün bulunması halinde, sadece Limited şirketinin faaliyet gösterdiği bölümün kapatılabileceği ise tabiidir.”

Özelge metninden de anlaşıldığı üzere aynı işyerinde farklı faaliyetlerle meşgul olan mükelleflerden işyeri kapatma cezası almayan mükellefin mağdur olmaması adına, işyeri

kapatma cezası alan mükellefe özel usulsüzlük cezası kesilmi tir. Bu durumda uygulanacak ceza sadece maddi yaptırımlarla sınırlı kalmı tır.

4. Sonuç

Ülke ekonomisinin kalkınmasında önemli bir katkı payına sahip olan giri imciler genellikle faaliyetlerini belirli bir i yerinde sürdürmektedir. Bu husus hem tüketiciler hem de devlet açısından kolaylıklar sa lamaktadır. Tüketiciler giri imcileri aramak zorunda kalmadan onlardan faydalanırken, devlet ise özellikle resmi yazı malarda giri imcilere rahat bir ekilde ula acaktır. Zaten, giri imcilerin i e ba ladıklarını vergi idarelerine bildirme yükümlülü ünün altında yatan temel etkenlerden biriside budur. e ba lamalarını vergi idarelerine bildiren giri imciler artık devlet nezdinde potansiyel birer vergi mükellefi de olacaktır.

Aynı i yerinde birden fazla mükellefin bulunması durumunda i yerine sonradan dahil olan mükellefe oda ık vergi mükellefi denilmekte ancak bu husus zaman zaman vergi idarelerince kabul görmemektedir. Mükellefler tarafından Maliye Bakanlı ına yöneltilen sorular neticesinde aynı i yerinde birbirinden ba ımsız birden fazla mükellefin faaliyette bulunabilece ine dair özelge yayınlanmı tır. Burada önemli olan eyin i yeri kavramı oldu u ve bu i yerlerinin faaliyetin icrasına tahsis edilmesi gerekti i ön görülmü tür.

Oda ık vergi mükellefiyetinin varlı ının kabul edilmesine binaen aynı i yerindeki mükelleflerin arasındaki kira sözleşmesinin ne ekilde olaca ı tartışılmalı gelen bir husus olmu tur. Bu durumda iki farklı kira sözleşmesinin varlı ından söz edilmektedir. İlk kira sözleşmesi mülk sahibi (malik) ve i yerini ilk kiralayan arasında gerçekleşmektedir. Bu sözleşmeye asıl kira sözleşmesi denilmektedir. i yerine sonradan dahil olan oda ık vergi mükellefi ile asıl kira sözleşmesindeki kiracı arasındaki sözleşme ise alt kira sözleşmesi olarak adlandırılmaktadır. Bu iki sözleşmenin aynı olması gerekmemektedir. Böylece, hem i yerinin ilk kiracısı hem de oda ık vergi mükellefi aynı i yerinde asıl ve alt kira sözleşmeleri sayesinde faaliyetlerini icra edebilecektir.

Aynı i yerinde faaliyet gösteren bir di er önemli sorun ise, mükelleflerden herhangi birisinin i yeri kapatma cezası alması durumunda nasıl bir yol izlenece idir. Her ne kadar i yeri kapatma cezası kaldırılmı olsa da oda ık vergi mükellefiyeti ile alakalı örneklerin ço altılması adına Maliye Bakanlı ının 1997 yılında yayınladı ı bir özelvege yer verilmi tir. Bu durumda Maliye Bakanlı ı'nın yayınladı ı özelvege neticesinde i yeri

kapatma cezası alan mükellefe özel usulsüzlük cezası kesilmesi öngörülmü tür. Böylece, di er mükellefin faaliyetleri aksamadan devam edebilecektir.

Sonuç olarak, ülkemizde aynı i yerinde birbirinden ba ımsız ve birden fazla mükellefin faaliyette bulunmasının önünde hiçbir engel yoktur. Ülke ekonomisinin kalkınmasında üretken bir yapının önemli bir etken olu u oda ık vergi mükellefiyetinin varlı mı desteklemektedir. Bu ba lamda, özellikle Borçlar Kanunu kapsamında aynı i yerindeki mükelleflerin haklarına hanel getirmeyecek düzenlemeler mevcuttur. Ayrıca, mükelleflerden herhangi birisine cezai yaptırım uygulanması durumunda da di er mükellef bu yaptırımlara muhatap tutulmayacaktır.

Kaynakça

A akay, Mehmet Ali, (1959) Türkçe Sözlük, T.D.K. Yayınları, Sayı: 175, Ankara: Yeni Matbaa,

Alpaslan, Mustafa, Aynı Adreste ki Mükellefin Faaliyet Sürdürmesi, <http://www.muhasabetr.com/yazarlarimiz/mustafaalpaslan/0170/>, 04.12.2013.

Do an, D. Mehmet, (1994) Büyük Türkçe Sözlük, 10 Baskı, stanbul: Ülke Yayın Haber Tic. Ltd. ti,

Ertu rul, Meltem, (2014) Üçüncü Ki inin Kira Sözleşmesinin Kurulmasından Sonra Kiralananda Üstün Hak Sahibi Olması, Ankara Barosu Dergisi, 2014/4, ss.541-578.

Gerçek, Adnan, (1999) yeri Kapatma Cezası Uygulaması, Ortaya Çıkan Sorunlar ve Çözüm Önerileri, Mali Çözüm Dergisi, Sayı: 49, ss.123-136.

Nokay, Murat, (2007) Gayrimenkul Kiralarında Kiracının Kirasını Ödeme Borcu, Kadir Has Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Özel Hukuk Anabilim Dalı, Yayınlanmamı Yüksek Lisans Tezi, stanbul.

Özön, Nijat, (1995) Büyük Dil Kılavuzu, Gözden geçirilmi ve Geni letilmi 4. Basım, stanbul: Yapı Kredi Yayınları Ltd. ti,

Tosuner, Mehmet ve Arıkan, Zeynep, (2016) Vergi Usul Hukuku, Gözden Geçirilmi ve Yenilenmi Baskı, zmir: Kanyılmaz Matbaası,

Yıldız, Murat ve Koçak, Bülent, (2002) yeri Kapatma Cezasının Uygulama Esasları, Mali Çözüm Dergisi, Sayı: 60, ss.95-102.

Yılmaz, Abdülhamit, (1993) Ürün Kirası Sözleşmesinde Kiracının Temerrüdü, Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Hukuk Araştırmaları Dergisi, Özel Sayı, Cevdet Yavuz'a Armağan, Cilt: 1, Sayı: 3, ss.3061-3080.

Yücer, Bekir, (2008) Alt Kira, AÜHFD, Cilt:57, Sayı:3, ss.791-829.

19.07.2012 tarih ve B.07.1.G B.4.20.15.02-105[156-2012/1]-451 sayılı Özelge

30.06.1997 tarih ve B.07.0.GEL.0.30/3026-354-438/27160 sayılı Özelge

6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu; 04/02/2011 tarihli ve 27836 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanmıştır.

213 sayılı Vergi Usul Kanunu; 04/01/1961 tarihli ve 10703 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanmıştır.